

Dagens dagbog (d. 13/3 2006)

Autentisk indianerland

Dagens ekskursion gik til Capilano Suspension Bridge. Canadas ældste turistattraktion... sagde de. Vi vælger at tro på dem.

For at komme til Capilano Suspension Bridge skulle vi med Vancouvers famøse offentlige transportmidler; The Skytrain og the Seabus og så selvfølgelig den gode gammeldags bus, som vi kender dem fra Danmark. "Skytrain" tænkte vi og håbede på et tog der kørte højt over gadeplan. Det viste sig dog at den som enhver anden metro kørte under jorden. Efter sigende skulle the Skytrain dog indimellem hæve sig en smule over jorden, men det så vi altså ikke noget til. Forskellen på den danske og canadiske metro er sådan set bare alderen og at toget styredes af en togfører.

The Seabus var noget andet. Vancouvers centrum er ligesom New Yorks centrum Manhattan omgivet af vand. Skal man ind mod fastlandet hvor resten af byen ligger, må man tage the Seabus eller køre over en bro. The Seabus kan sammenlignes med en hurtig flodpram; en flad båd med masser af sæder.

På den anden side var byen ganske anderledes end i centrum. Hvor centrum er præget af høje kliniske bygninger af stål og glas, er husene på den anden side små, flade og hyggelige. Alle sammen lavet efter samme princip: lavet af træ, og med en velplejet facade. De er som man kender dem fra de amerikanske film om lykkelige forstadsfamilier.

George Grant Thackay ejede et stort skovområde, som lå på hver sin side af en flod. Kløften hvori floden løb var 173 meter dyb. Dette besværliggjorde George's arbejde med skovindustrien og han besluttede derfor at bygge the Capilano Suspension Bridge. Den hængebro der i dag går over kløften er fra 50'erne. Man kunne frygte for broens holdbarhed, men guiden fortalte at den kan bære et boing 7 47 fly med fuld besætning. Med dette i baghovedet vovede vor højdeforskrækkede lærer Rolf sig ud på broen.

På den anden side fik vi en guidet tur rundt i den tempererede regnskov, som trods navnet var forholdsvis kold. Det var 2.generationsskov, hvilket vil sige at den var genplantet én gang. Det gav træerne en alder på 150-200 år og en gennemsnitshøjde på omkring 150 feet. Vi lærte om Douglas Fyr som kunne blive op til 300 feet højt og nogen var 1000 gamle. Et sådant træ kan blive til 25 huse, og det er muligt at anlægge en vej igennem det. Vi lærte også om det røde cedertræ. Piller man barken af dette træ, når man ind til træets kerne som kan bruges til at lave masser af ting, f.eks. reb, hatte og kurve. De indfødte lavede kanoer af træet, fordi det indeholdt nogle olier som gjorde det vandafskyende. De kaldte det the Tree of life.

Helhedsindtrykket af parken var blandet. Naturen virkede en smule arrangeret, og alle de nuttede gangstier og hængebroer leder tankerne hen på Bornholms Joboland eller et bonbon-indianerland. På den anden side tillod stierne os at se kløften fra de bedste vinkler, og hele området var det mest klassisk Canadiske vi har set endnu, så vi kan ikke klage.

De tre dage vi har været her har givet os et mere nuanceret billede af Vancouver centrum. Man får ikke lov at gå mange gader før tiggere kaster sig over én og spørger: "could you spare a dollar?". Det kunne forklare de ufatteligt mange nøgler og sikkerhedsforanstaltninger der er overalt på vores hotel. Ellers er byen meget ren og futuristisk. Den er en stille udgave af New York. Af små forskelle mellem Danmark og Vancouver kan nævnes de irriterende skatter, hvilket betyder at man

skal lægge 15% oven i alle angivne priser. Men trods alt er her billigere. På minussiden skal lige nævnes det enormt tynde toiletpapir, der gør det nødvendigt med flere lag, hvis ikke man har tænkt sig at ende med at slide hul i det og på på fingrene...

En god dag, der trods vejrudsigterne var tør (dejligt da vi jo har lært at "your umbrella is your best friend in Vancouver").

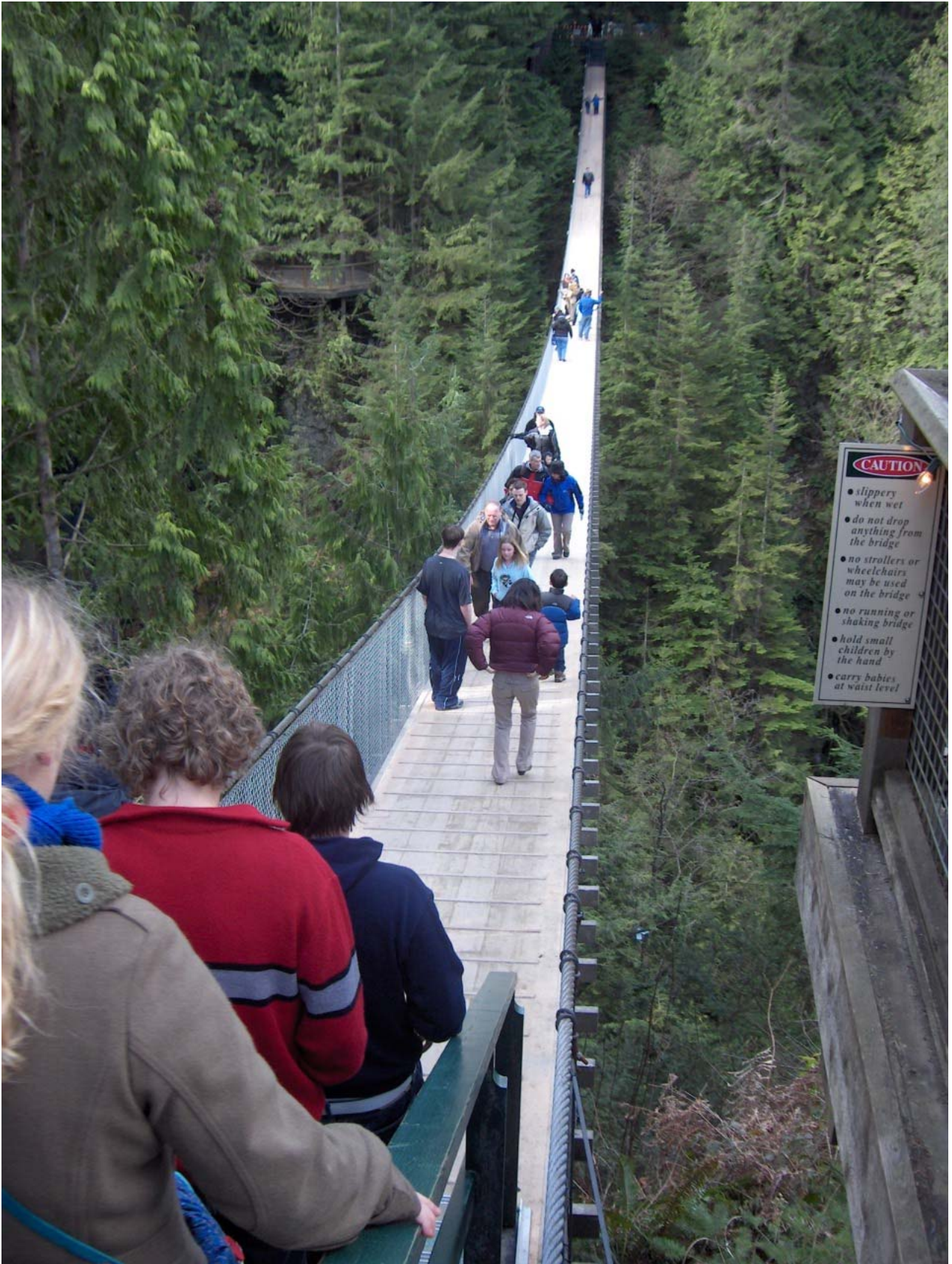
Vi savner jer mor og far.

Hilsen 2.z

Skrevet af Jon, Mia, August og Nils

CAUTION

- slippery when wet
- do not drop anything from the bridge
- no strollers or wheelchairs may be used on the bridge
- no running or shaking bridge
- hold small children by the hand
- carry babies at waist level

